

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Sławomir Jęksa

Sędziowie: SSO Leszek Matuszewski (spr)

SSO Małgorzata Winkler-Galicka

Protokolant: p.o. staż. A. R.

przy udziale M. P. Prokuratora Prokuratury Rejonowej P. w P.

rozpoznawał sprawę **M. J.**

oskarżonego z art. 270 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę oskarżonego i prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Gnieźnie

z dnia 29 kwietnia 2016 r., sygn. akt II K 1106/14

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę do ponownego rozpoznania przekazuje Sądowi Rejonowemu w Gnieźnie.

L. M. S. M. W.-G.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gnieźnie wyrokiem z dnia 29.05.2016r wydanym w sprawie IIK 1106/14 uznał oskarżonego M. J. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 270§ 1kk i na podstawie art. 270§ 1kk wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby.

Na podstawie art. 71§ 1kk oskarżonemu została wymierzona kara grzywny w kwocie 150 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na 60 zł.

Z powyższym wyrokiem nie zgodzili się obrońca oskarżonego i prokurator.

Obrońca zaskarżył wyrok w całości zarzucając obrazę przepisów postępowania, która jego zdaniem miała wpływ na jego treść i w konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. (k.419-429).

Prokurator zaskarżając wyrok w całości, na korzyść oskarżonego zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 70§ 1kk, wnosząc o zmianę wyroku poprzez orzeczenie kary 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat na podstawie art. 70§ 1 pkt 1 kk przy zastosowaniu art. 4§ 1kk. (k.416-417)

Sąd odwoławczy zważył co następuje:

Apelacja obrońcy okazała się w istotnym zakresie zasadna i musiała skutkować uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. Z uwagi na skutek jaki spowodowała ta apelacja,

odnoszenie się do zarzutów zawartych w apelacji prokuratora jest bezprzedmiotowe i zgodnie z art.436 kpk. Sąd odwoławczy nie będzie się do nich odnosił.

Jednym z podstawowych praw oskarżonego jest prawo do rzetelnego- sprawiedliwego- procesu. Jeżeli w toku postępowania sądowego nie przestrzega się podstawowych zasad gromadzenia materiału dowodowego, który stanowi podstawę wyrokowania, jeżeli przez niedbalstwo Sąd wydaje decyzje procesowe i tworzy dokumenty niezrozumiałe dla stron, to trudno taki proces, za taki uznać.

Postępowanie Sądowe, podlegające niniejszej kontroli odwoławczej, obarczone jest wieloma istotnymi i mniej istotnymi uchybieniami procesowymi, które powodują, że wyrok wydany w ramach takiego procedowania, nie może zostać uznany za sprawiedliwy.

M. J. prokurator zarzucił popełnienie przestępstwa z art. 270§ 1kk. Oskarżony od samego początku nie przyznawał się do winy i przedstawił swoją wersję wydarzeń, która wskazywała okoliczności i sposób spisania dokumentu, którego przerobienie mu zarzucono. Z jego wyjaśnień jednoznacznie wynika, że nie przerabiał tego dokumentu, a wszelkie znajdujące się na nim wpisy, zostały dokonane za wiedzą i zgodą P. M..

W zasadzie jedynym dowodem obciążającym oskarżonego są zeznania P. M., który zaprzecza powyższej wersji.

W takiej sytuacji wydanie wyroku w sprawie musi poprzedzać prawidłowe przeprowadzenie dowodu z wyjaśnień oskarżonego i z zeznań P. M. i wnikliwa ich ocena, zgodna z zasadami określonymi w art. 7 kpk.

Słusznie zarzuca apelujący, że ocena zeznań P. M., dokonana przez Sąd Rejonowy, nie spełnia tych kryteriów. Niespełnienie tych kryteriów nie wynika jedynie z naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 384§ 2 kpk poprzez błędne uznanie, że P. M. jest pokrzywdzonym w sprawie i zezwolenie mu na obecność na rozprawie w trakcie składania wyjaśnień przez oskarżonego. Znacznie istotniejszymi uchybieniami są przesłuchanie P. M. w charakterze świadka bez pouczenia go o obowiązku zeznawania prawdy pod groźbą odpowiedzialności karnej, czy nieujawnienie jego zeznań składanych w postępowaniu przygotowawczym. Jak wynika z uzasadnienia zaskarżonego wyroku- strona 3- jego nieujawnione zeznania- karty 7-9, 13-14- stanowiły podstawę ustaleń faktycznych poczynionych w sprawie. Oczywistym jest, że w sytuacji jawnego konfliktu interesów pomiędzy jedynym świadkiem oskarżenia a oskarżonym, niepouczenie świadka o obowiązku zeznawania prawdy pod groźbą odpowiedzialności karnej, może mieć wpływ na treść jego zeznań.

Rację ma też obrońca, że Sąd Rejonowy w toku procedowania w żadnym zakresie nie odniósł się do wniosku oskarżonego złożonego na rozprawie w dniu 26.11.2015r dotyczącego „załączenia do akt sprawy listy smsów, które otrzymał od P. M.”. (K.333 akt) Można jedynie domyślać się, że dla oskarżonego treść tych wiadomości tekstowych, miała znaczenie dla jego obrony. Rolą Przewodniczącego jest kierowanie rozprawą i czuwanie nad jej prawidłowym przebiegiem. Jeżeli podmiot niefachowy, jakim jest oskarżony, składa tego rodzaju wnioski, to Przewodniczący winien ustalić czy jest to wniosek dowodowy, a jeżeli tak to wezwać oskarżonego o uzupełnienie jego braków, w taki sposób aby spełniał on wymogi art. 169§ 1 kpk..

Jeżeli do tego dodamy wynikającą zapewne z omyłki Sądu- a nie naruszenia art. 405, art. 406 i art. 411§ 1 i 2 kpk, jak zarzuca to obrońca- ale mogącej wprowadzać w błąd strony, decyzję z rozprawy z dnia 22.03.2016r o „odroczeniu terminu ogłoszenia wyroku do dnia 26.04.2016 roku, godz. 14.00, sala 20 ” zamiast o „odroczeniu rozprawy” do tej daty, czy sporządzone w dwóch egzemplarzach „oryginały” tych samych protokołów rozpraw – patrz karty 339 - 342 i 353-357, jak i omyłki pisarskie w datach protokołów rozpraw i w dacie wyroku, to trudno uznać, że przedmiotowa sprawa obejmująca łącznie jedynie trzy terminy rozpraw, została przeprowadzona i rozpoznana rzetelnie.

Już powyżej wskazane uchybienia, musiały w konsekwencji doprowadzić do uchylenia zaskarżonego wyroku celem ponownego rozpoznania sprawy przez Sąd I instancji. W tej sytuacji nie jest koniecznym odnoszenie się do zarzutów postawionych w apelacji a dotyczących sposobu sporządzenia pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku, powielenia ustaleń poczynionych w toku postępowania przed Sądem Okręgowym w Poznaniu w sprawie I C 2356/12,

w tym braku samodzielnej oceny dowodów, czy niepouczenia oskarżonego o zmianach jego zakresu obowiązków i uprawnień wynikających ze zmian w obowiązującym kodeksie postępowania karnego.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy winien ponowić dowód z bezpośredniego przesłuchania P. M. na rozprawie, po uprzednim pouczeniu go o obowiązku zeznawania prawdy pod groźbą odpowiedzialności karnej za złożenie nieprawdziwych zeznań, jako podstawę ustaleń faktycznych, stanowiących podstawę swojego wyroku, przyjęć prawidłowo ujawniony na rozprawie materiał dowodowy.

L. M. S. M. W.-G.